

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an . . . . . 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

TRIUMVIRATUL CRASUS-RETOR-BRĂTESCU

D-nii Cantacuzino și Tache Ionescu susțin pe nenea Iancu, care ține cite-o sticlă în fie-care mână spre a nu și pierde echilibrul.

CUM A FOST TRADUS DOM PALADU

E vorba să se facă o remaniere ministerială.

D. Sturdza a plecat la Karlsbad ca să convingă pe Dom Paladu să intre și Dumnealui în minister.

Acolo a avut loc o convorbire pe care suntem veseli că o putem comunica publicului înaintea tuturor reporterilor din lume.

— Ce mai faci, Dom Paladu? a zis d. Sturdza. Bine te-am găsit.

— Hei! lume nouă! a strigat Dom Paladu din fundul bojocilor. Alivoar dom'le Sturdzeo! Da'cu ce ocazie pă la noi p'acilea? Ce mai ala bala pîn Capitalie? Ai noștri 's bine mersi? Ce mai zice alde Nea Niță, alde Madam Potropopescu din Delea Veche, alde...

— Dom Paladule, îi tăie scurt vorba d. Sturdza cu cunoscutu-i gest tranșant, eu am venit aci pentru ca să facem o remaniere...

— Da' pardon dă expră ce-i aia remaniere?

— Ce să fie... remaniere vrea să zică pe românește... adică... adică primeneală.

— Păi dă ce nu spui așa omu lu Dumnezeu, ce umbli cu vorbe letinești? Ai nevoie de ceva lenjerie, hai să scot dăn geamantal și să 'ți dau cit oi pofti...

— Nu Dom Paladule, n'ai înțeles, eu vreau să 'ți propui să intri iar în minister.

— In minister? Alaboner? Da' pă cine dracu l'ați mai suprimată?

— Se retrage Aurelian.

— Săracu, mi pare rău, e un bărbat tare jantil și amabel, n'ar fi capabel să omoare o muscă... he! dar enteresu-i enteres! Care va s' zică io ar veni vorba să 'mi dați portofelu enternelor?

— Ba nu, tot p'al finanțelor.

— Emposibel dom'le Sturdzeo, emposibel! Nu mă lasă doctoru. Cică m'a ofticatăra finanțurile d-voastră. Să stai io toată nopticica să 'nvâț tabla lu dom' Pitagora, jamedalavi! d'aș ști că o să car cu targa la caldarim!

— Mai întrebă pe doctor, poate îți dă voie.

— S'auzi și 'mneata, oite'l taman vine spre noi: neamțu-ăla cu ochelari și cu favorite.

...Cînd medicul se apropie, Dom Paladu zise:

— Îți prezant pă her doctor Chiu- lenberg, da'te rog să'mi spui 'mneata ce zice că io aud nemțește da nu prea înțeleg.

— Bine Dom Paladule, zise d. Sturdza și o idee machiavelică îi tulgeră prin minte.

— Domnule doctor, spuse primul ministru pe limba germană, domnul suferă de batături. Nu-i așa că nu trebuie să ia medicamente interne?

— Nain intern, nain intern! răspunse energic neamțul care o rupea nițel și pe românește, just atît ca să nu'l priceapă nimeni.

— Ce zice dom'le Sturdzeo șoa-cătu?

— Ce să zică? N'auzi? zice că să nu dea dracul să intri la ministerul de interne că o pătești.

— Ce spui dom'le, parol?

— Parol.

— Atunci adu laba încoace. Intru la finanțuri!... Ș'acu să ne vie cite un șpriț ca să dau aldămașu... Neamțului să-i aducă un șnaț!

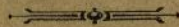
Kirtac Napadarjan.

SIMPLĂ EXPLICAȚIE

— Pentru ce, de la o vreme, unul din colaboratorii «Adevărului» iscălește Iona?

— Pentru că cu asta d. Mille crede că s'a făcut *chit* față de cei cari acuzaă ziarul d-sale că n'are redactori romîni.

CEARTĂ...

*Șireato! Iar te uiți la mine
Urit și iar mă necăjești...
Par'că te văd din nou pornită
Să-mi spui că nu mă mai iubești...*

*Și totuși... uite, ori ce-ai spune,
Pe mine tu n'o să mă 'nșeli;
Căci mă iubești și nu cu mosturi
O să mă 'neurci în socoteli!...*

*Dar vezi, așa ești tu: copilă!
Ai vecinic poftă să te cerți
Și după cite-va minute
Par'că te-aud: — Titi, mă ierți?...*

*Acuma, iarăși ne certăm!
Și vrei s'o ții?... Nu... 'ți-a trecut...
Hai vin-o să te iert copilo
Și 'ntinde botul să-l sărut!...*

C. Brăescu

CONDAMNAREA (?) LUI CALMUSKI

Consiliul permanent al instrucțiunii, spun ziarele, a condamnat pe d. Const. Calmuski, directorul liceului din Focșani, la transferare în alt oraș.

Se știe că d. Calmuski s'a făcut pasiv (unii pretind că era deponinte) de fapte pe cari cea mai elementară pudoare ne oprște a le exprima în scris.

Și cu toate astea consiliul permanent de instrucție îl condamnă numai la transferare. Mai știi, te pomenești că ministerul îi va acorda și cheltueli de voiaj și de mutare!

Dacă un profesor ar fi votat contra guvernului său dacă ar fi scris două rînduri într'un ziar de opoziție, pentru aceste crime groaznice consiliul permanent n'ar fi găsit pedepse destul de severe să-i aplice: suspendarea, amenda, chiar destituirea, i s'ar fi părut fleacuri.

D-lui Calmuski, însă, consiliul permanent îi spune:

— Ai comis la Focșani imoralități cari ar rușina și Rușciukul. Du-te acum în alt craș și le comite, la Ploești, Birlad, Severin, unde poftești. Continuă să luminezi generațiile tinere și să le dai exemple de înaltă moralitate!

... Cu alte cuvinte, consiliul permanent a strigat ped... hai să-i zicem pedagogului Calmuski: «înnainte!», ceea-ce însemnează «înnapoi!».

Frumoasă morală se dă junimei studioase.

Sultanul ar trebui să decoreze pe membrii comitetului permanent de instrucțiune pentru, ca să zicem așa, stambulofilia ce au arătat în cazul profesorului Calmuski.

Dar ne oprim aici, căci ne este silă să mai examinăm dosarul d-lui Calmuski, dosar totuși care-a devenit public.

Coco.

LA EXAMEN

Profesoara. Domnișoară, v'am spus d'atîtea ori în cursul anului că sunt substantive cari au aceeași formă și la masculin și la femenin. De exemplu: care e femeninul substantivului pește?

Eleva. Femeninul substantivului pește este... babă!

FRAGMENT

— din „Jos arta!” —

Trupul gălbenit și schilav
Răsărind de sub un petic
—Ce, pe vremuri, straiu fusese—
Iți graește-un graiu patetic:

I-un discurs făr'de cuvinte
Ce pătrunde ca un sfredel, —
Multe, multe-ți povestește,
Multe suferinți și — crede-!!

Căci nu-i fraza măestrită
De tribună, nu e, nu!
Nu-s oftaturi pregătite
De-ale popii Bourdaloue

Și nu-i plinset pe hirtie
Al vre-unui Demostene:
Ci din inimă-i oftatul,
Iară plinsu-i de sub gene!

Don Quichoți ce plini de fraze
Și de mimice galante-s
Nu-i căta în *Cavalerul*
Triste-i fețe-al lui Cervantes!

Nu-i departe Sfatul țării
Și-i aproape Academia,
Iar saloane sunt destule
Și-i găsești colo cu mia:

Mulți din ei s'au prins ca'n ciudă
Spre Olymp să-și mie pasul
Și, nedrepti cu Rosinante,
Au încălecat Pegasul!

In taverne, colo-și află
Șipotul lui Hippocrène,
Colo li-se adapă golul
Titvelor de sub jobene.

Iar vătraiul lui Quijada
Ei schimbătu-l'au 'n condee:
Cuceresc mării și zestrea
Grasă-a vr'unei dulcinee.

B. Lăzăreanu.

LA EXAMENUL D-LUI GH. TOCILESCU

Una nostimă de la examenul de procedură civilă al d-lui Gh. Tocilescu, cunoscutul profesor universitar, om de spirit. Scena s'a petrecut acum cite-va zile. D. Tocilescu examina pe studenți în sala No. 15 dacă nu ne înșelăm, în tot cazul într'o sală în care de obicei se țin cursurile facultății de teologie.

După ce isprăvise de examinat pe toți

studenții și se pregătea să plece, iată că apare un veteran cu o barbă majestoasă.

— Ce și d-ta vrei să dai examen?

— Da, d-le Tocilescu.

Profesorul îi pune o serie de întrebări ușoare de tot. La unele venerabilul student tăcea, la altele răspundea anapoda.

Atunci, d. Tocilescu, scos din pepeni, exclamă:

— Domnule, d-ta ai greșit adresa, cu siguranță; dumneata la teologie vrei să dai examen, nu la procedura civilă... Nu vezi ce barbă ai și ce răspunsuri dai?

...Studenții cari erau de față au făcut mare haz, și cu drept cuvânt, căci barba venerabilului student era de mitropolit și răspunsurile de aproad de judecătorie.

Gaius.

CONGRESUL CÎRCIUMARILOR

Intre alte epidemii, căldurile verei produc și epidemia congreselor. Congresul științific de la Iași, congresul conservator, congresul inginerilor conductori, congresul institutorilor, o sumedenie de congrese s'au ținut lanț, ceea ce denotă că poporul român este eminentamente discursoman și banchetofag.

Acum, presa anunță și un congres al cărciumarilor, pentru ca acest mișmaș de congrese să fie complet.

Vă rog, este vr'o rațiune serioasă ca domniile cărciumari să facă și ei un congres?

De obicei, congresele-astea se țin la noi pentru ca meseriașii, ori institutorii, etc. să deplîngă situația lor prezentă și să ceară cutare îmbunătățiri de cari breasla lor are nevoie.

Cărciumarii de ce au să se plîngă? În vremurile astea de criză, cînd pătinesc toate meseriile, profesiile și negoțurile, cărciumarilor — slavă Domnului — le merge alișveriușul strună. Teatrele dau deficite, librăriile sunt pustii, bisericile trag pe dracu de coadă, prăvăliile dau faliment, numai cărciumiile sunt tun de lume care este că și ele.

A propos de aceasta — fie zis în paranteză — știți care e culmea artilleriei? Iat-o:

Intri în cărciumă glonț, comanzi baterii, bei cu repetiție, pleci acasă Krupp și pe urmă împuști francul.

... Ba încă tocmai în vreme de criză cărciumarii fac dever mai bun, căci — dacă românului îi place băutura la bucurie — apoi la necaz

trage și mai cu sete din luleaua neamțului.

Suntem curioși, deci, să vedem cum o să explice cărciumarii scopul congresului în șpriturile, pardon în șpicurile, ce vor ține.

În tot cazul, prevedem că hotărârile ce va lua congresul numai spre binele mușterilor nu vor fi. Cînd se adună mai mulți doctori la un loc și fac consult, vai de pielea bolnavului; cînd se strîng cărciumarii la o-altă să se consfătuiască, vai de clienți.

De aceea, credem că o contra-manifestație se impune.

La congresul cărciumarilor, să se opuiе un congres al bețivilor.

Toate categoriile sociale s'au organizat pentru ca prin puteri unite să și apere interesele comune. Tocmai bețivii, pătura cea mai numeroasă a societății noastre, să nu fie solidari, deși lichidari de felul lor? Ce uriașă ligă ar putea ei să alcătuiască dacă ar voi! N'ar fi guvern care să le reziste cînd, în frunte cu nea Iancu Brătescu, s'ar duce de pildă la Cameră să depuiе un memoriu.

Și cite juste revendicări n'ar avea de făcut bețivii.

Reînființarea ocalei lui Cuza, suprimarea botezului în materie de băuturi spirtoase, crearea unui palat al invalizilor căzuți în șanțuri — nu ale Plevnei, desființarea gușterelor la halbe, gulere cari amenință să devie manșete, și atîtea alte reforme pe cari un partid bine constituit al bețivilor le-ar putea lesne realiza, cu atît mai lesne cu cît un asemenea partid n'ar merge numai pe calea legală, ci pe două cărări.

În fine, congresul bețivilor s'ar putea încheia printr'un pelerinaj monstru la mormîntul ilustrului bărbat Kneazu Moruzzi.

Ghiță Delacooperativa.

Pun rămășag că amicii mei bețivi romîni vor gusta mult articolul meu, fiind-că are multă sare 'n el, și dupa sărătură să te ții.

G. D.

GHICITOARE

Ghici ghicitoarea mea: Pe cine ling în spate și face ocolul pămîntului?

(mușod n'ok)

RIME MILIONARE

I

Cînd am fost la însurat
Soacră-mea m'a sărutat
Cu obrazu 'nlăcrămat, —

De-atunci gura acră mi-î
De dulceața lacrimii
De pe fața soacră-mii.

II

De ce mă iei tu de păr, tată,
Cînd mama este depărtată ?

III

Ce spui, neadevărui,
Și 'n zadar măi stărui,
Minciunile ori-cărui
La mine nu se 'ncap;
De vorbă dulci sunt arsă
Tu vrei să 'mî joci o farsă
Dar nu te cred măcar să
Te dai și peste cap.

IV

Ce vrei tu, rațile ?
Na-ți-le.
Iar tu ce vrei, cirnații ?
Na-ți-i.
Tu ce poftesti, jurnale ?
Na-le.

V

Caut actul prin dosare
Dar de ciudă ochii 'mî sare
Căci o pată în dos are.

VI

Pe cînd pleda domnu Nicu
Eu iute mă pomenii cu
Iancu își plîngea bunicu.

VII

Din datoria rămasă
Conveniiu ca suma să
I-o achit după masă.

VIII

Par'că ți-am mai spus-o ție
El ar vrea pe-a lui soție
Și s'o lase și s'o ție

Trabila & Riac
p. exactitate Cair.

CRENVÜRȘTII LUI «EX-TATA SOCRU!»

Cred că nimeni n'o să ia în nume de rău faptul că desgrop una din multele amintiri ale logodnei mele.

Așa e năravul creștinului: să-și desgroape după șapte ani *mortii*!... La mine, de și n'au trecut de cit șapte luni—nici astea împlinite bine—de cînd «ofiterul stărei civile» al... inimei mele a eliberat «acul de deces» al logodnei, totuși nu ezit să comit un sacrilegiu și să desgrop un mort...

Rog, deci, pe d. primar, să nu-mi facă proces de contravenție; iar pe blajinul

«ex-tata socru» îl rog, nu măi puțin, să nu-mi facă proces de... intenție!

Și-acum să trecem la pioasa ceremonie a desgropării!

...Cum și ce fel, nu vă importă; destul numai să vă spun, că ntr'o bună zi, mă trezii logodit! A fost suficient ca bijutierul Nicolaș, de vis-à-vis de poliție, să confecționeze două verighete, pentru ca să se făptuiască... nu o crimă, dar o... *contravenție* sufletească!

În fine, ziua solemnă a logodnei sosește. Ex-soacră mea, o femeie nespuse de bună—ca piinea «Viața»—și foarte risipitoare...—Dumnezeu să-i dea sănătate!—cumpără cite-va sticle de șampanie, cite-va chilo de bomboane, și... logodna se făcu în tot fastul ce i se cuvenea...

Ce s'a mai întimplat în urmă, iarăși nu vă interesează, cum nu măi mă interesează nici pe mine... O să trec, deci, de-a dreptul la istoria cu crenvūrștii și o să povestesc «cum a devenit chestia»!

Ex-tata socru era un om de o bună-tate extremă. Ziceai «alb»—alb zicea și dumnealui! Ziceai «negru»—nu spunea că-i roșu să-l tai! Ba mă'nsel: o singură dată a vrut să zică și dumnealui că... «cine-va» are două colorii de păr în cap și... 'și-a găsit bacăul»!

Dar în fine, asta nu-î nimic: ex-tata socru, nu mă sfiese s'o repet, era un om de o bună-tate excepțională.

Într'o zi, dumnealui, care de obicei vorbea foarte puțin, deveni ca prin farmec foarte guraliv. Nu măi voia să știe de nimic—nici chiar de șah, pe care-l cultiva cu o virtuoză religiozitate...

Toți ai casei se uitați mirați unul la altul și nu-și dedeau cu gîndul ce să fie. La întrebările ce i se puneau, tata-socru își freca radios minile, se plimba agitat prin casă și răspundea:

— Aveți răbdare! O să vedeți.

În mijlocul acestei nedomiriri, sosesc și eu. Mă opresc, ca de obicei, la ușe și conform dispozițiilor luate de ex-mama soacră, îmi șterg de preș picioarele timp de «cinci minute», ca să nu murdăresc covoarele!... Odată operația asta isprăvită, dau să deschid ușa. N'apucaî, însă, bine să intru înăuntru și hop! tata-socru îmi iese înainte.

— Bine-ai venit ginere!

— Bine v'am găsit tată-socrule!

— Ginere, am să-ți comunic ceva!

— Bucuros, tată socrule!

Toată lumea din casă era nunaî urechi! În fine atîndinea curioasă a lui tata-socru avea să se explice.

— Ascultă ginere: am o propunere. Nu crezi și tu c'ar fi bine să mergem și noi într'o seară să bem cite-un pahar de bere și să mincăm cite-o pereche de crenvūrști?... N'apucă bine să isprăvească, și mama-soacră sări de pe scaun.

— Bine, d'asta te frămîntai tu așa?... Ce, pentru o pereche de crenvūrști să sperii toată casa?...!

Bietu socru-meu nu măi știa ce să spună: — Păi bine, dragă, eu credeam că vă fac o surprisă!...

— Da! n'am ce zice; mare surprisă ne faci cu crenvūrștii d-tale!...

Spre marea satisfacție a lui tata-socru, însă, convenirăm cu toții ca a doua zi să mergem la Oppler să bem bere și să mincăm crenvūrști!

La orele 10—oră la care soacră-mea începea să se uite ceva măi urit la mine... — mă retrăseî și eu.

A doua zi, mă nființai ca de obicei. — Ei! mergem la Oppler?

— Ba nu măi mer.em azi, că mă doare capul, răspuse soacră mea—pentru toți... Mergem Duminică.

Duminică mă presentaiu din nou. — Ei! mergem să bem bere și să mincăm crenvūrști?

— Ba nu măi mergem, că mă doare capul... răspuse tot soacră-mea—pentru toți... Mergem Marți.

Marți mă presentaiu și rezultatul fu același: iar dureri de cap, iar aminări și iar decepții pe bietu socru-meu!

În fine, ce măi la deal la vale: din Marți 'n Joie și din Joie 'n Duminică, ne trezirăm cu logodna ruptă!

Bietul socru-meu! Uite, par'că și-acum îmi pare rău de el... O singură dorință a avut și dînsul în tot timpul logodnei mele, — dorință așa de candidă, așa de nevinovată! — și nici de ea n'avu parte!...

Lasă, ex-tata socrule: nu-î fă inimă rea degeaba! Ca mine, pe-aceeași ușă pe care am intrat eu, său măi bine zis: pe care am ieșit eu... o să-î între, de sigur, un alt ginere... Cu dînsul poate-î fi măi norocos de cit-cu mine—măi ales dacă pină atunci s'o vindeca și ex-soacră-mea de dureri de cap.

Propune-î lui, ex-tata socrule, să meargă la Oppler, dacă măi îi încă să bei bere și să mincăm crenvūrști cu ginerele!

Pin' atunci, dă-î dracului de crenvūrști că nu măi sunt bunî! Uite, eu și-aseară mincai o pereche și nu știu de ce, dar m'am visat toată noaptea cu răposatul doctor Davilla!...

Doamne ferește!...

Titi Br.

EPIGRAME

Pe lingă alte «mindre» pene
M'a criticat și... Teleor.
Dar cine 'n «țara mea» nu poate
Să critice p'un autor!?

La viciul criticeî s'au dat
Toți autorii de șarade,
De și aud că mulți din ei
Sunt oameni... foarte cum se cade.

Unuia din Constanța

Pe nume-î zic cu toți: Roșianu,
Și contrastarea e ciudată:
Cînd are-un nume așa de roșu,
El nu roșește nici-odată!

Florian I. Becescu

RĂSBUNARE...

Urlă marea, urlă 'ntruna.
Sus pe cer se joacă luna
După nori, de-a «v'afii ascuns».
Intunerie nepătruns
In odaia Mariții.

Dar cind luna face «iții»
De 'și arat-o clipă fața,
Poți s'o vezi cum stînd cu fața
Ingropată 'n pumnii strînși
Iși indreaptă ochii plînși
Spre fereastră... Dar... nu vine...

Pieptu-i saltă in suspine;
S'au certat cind dați la masă,
El — fecior, ea — fată 'n casă;
Ba îi dase și un picior...
— Ei și ce, dacă 'i fecior...
El să 'și facă-ambii cu mine?

De necaz să urle 'i vine.
Un-spre-zece jumătate
In perete cucul bate.
Și Marița prinde minte:
— Las' badiță, ține minte
Că ti-o coc ești ție... lasă!...

Și Marița, minioasă,
Pleacă glonț spre grajd — Ioniță!
— Cin' mă strigă?... Tu Marița?...
— Iaca ești — Da ce-i cu tine?
— Uite... Nae nu mai vine...
— Și... ti-o fi urit... — Păi vezi!...

Ileana

ANALIZA COANI LUXIȚI

Intimplarea e absolut autentică.
Lui Nea Ghiță Tahin i-a venit gust
astă-vară să vadă țara nemțească.

Bani avea, slavă Domnului, că doar
nu era el de florile mărului proprietar
in strada Popa Tatu; dar nu știa o
boabă din limba lui Goethe. Ce te faci?
Pe unde scoți cămașa?

Noroc că-i ese 'n cale într'o bună di-
mineață Dom' Lică Palavragescu, avocat
subțire.

— Hei nea Ghiță, n'ai vr'un comi-
sion pentru Franț Iosef că mă duc la
Viena? îi zise rîzînd, așa cam in peri-
plizon, avocatul.

— La Viena, zici?

— La Viena.

— Bravo! Adu mîna 'ncoa și ești mă
duc la Viena.

— Așa? Atunci mergem amîndouă!
— Bucuros, da ești nu știu nici o
boabă nemțească.

— Las' că știu ești pentru amîndouă.
O să tragem un chef nea Ghiță să se
ducă pomina. Inșă, întîiu să-mi ispră-
vesc treburile pentru cari mă duc acolo...
Știi, mă duc pentru nevastă-mea...

— Coana Luxița?

— Da... știu că dumneaei suferă...
pardon... de ud... și mi-a zis doctoru
să mă duc cu o sticlă de probă să-i facă
analiză la Viena... Da' după ce-oiu
isprăvi, nea Ghiță, sunt al d-tale... un
chiulhan să se sperie șoacății!

— Airosu! Eu plec Simbătă cu tre-
nul de plăcere.

— Ne 'ntilnim la gară. La revedere.

Sunt de două zile 'n Viena.

Nea Ghiță nu se mai satură căscînd
gura la case. Ba încă înaintea unui edi-
ficiu mare s'a oprit și-a spus însoțitoru-
lui și tilmaciului său:

— Bre da' teribile sunt casele astea,
la sigur că s'aduse dă la Paris.

Avocatul a ris în barbă de s'a prăpă-
dit, dar îl menajează că nea Ghiță are
parale multe la chimir și capitalul lui
Palavragescu e pe sponciu.

Bietu Nea Ghiță Tahin se ține scaiu
după avocat. Nici un pahar de apă nu
poate să bea, domnule, fără el! Fiind-că
nea Ghiță nu vrea să zică «vaser» la apă
odată cu capul; să-și pocească dumnea-
lui limba strămoșească? Jamé!

Avocatul umblă toată ziua pe la doc-
toru ăla vestitu ca să-i analizeze, pardon,
sticla de probă; iar nea Ghiță in vre-
mea asta stă închis la otel, fiind-că sin-
gur nu îndrăznește să se aventureze pe
niște ulițe cărora nemții le zic «strasse»,
— par'că ar fi mai dihai de cît podu
Mogoșoaiei ori de cît Știrbeiu Vodă!

La dejun și la prinz se întilnesc la un
birt economic pe care l-a descoperit Pa-
lavragescu, birt unde estinătatea și di-
mensiile snitelurilor fac admirația lui
Nea Ghiță.

A treia zi după sosirea lor, Nea Ghiță
aștepta de un ceas la otel să sosească
Palavragescu și nu mai sosea.

Avea o foame de lup. Ah! nostalgia
tocanei naționale și-a verzei cu carne!
Nea Ghiță nu'și da seama, natural, de
sentimentul cilibiu care se numește «nos-
talgie», asta nu'l împiedica inșă să'și
lingă buzele gîndindu-se la scumpele sar-
male ale patriei sale...

Dar limba ceasornicului din perete
merge, merge, merge, galop ca un tram-
vaiu electric.

12 și 1/2, 1, 1 și 1/4, 1 și 1/2...

Nea Ghiță turbează.

Și avocatul dracului nu mai vine.

Șoacățu ăla de doctor e de vină!

Nea Ghiță ia o hotărîre eroică.

Adică de o camdată ia pălăria și bas-
tonu și pleacă singur spre birturile cu
snitelurile fenomenale.

Singur!

O Stanley! In pustiurile sălbatice ale
Congului, de sigur inima ta nu a bătut
mai tare ca a lui Nea Ghiță traversînd,
cu stomacul lihnit, un oraș in care stră-
zilor le zice «strasse» și apei «vasser»!

Restaurantul e gol. Sînt orele 2. Prin
semne, Nea Ghiță află de la chelner că
însoțitorul său a luat deja dejunul, ba
încă a stat chiar la masa la care s'a
așezat dumnealui acum.

Lui Nenea Ghiță Tahin îi trec sudorii
reci pe frunte.

Cînd chelnerul îl întrebă cu o poli-
teță ironică:

— Was volen sie?

Nea Ghiță tremură ca o piftie.

Totuși își recapătă singele rece îndată.

Mina-i apucă cu o graba febrilă o «listă
de bucate» de pe masă.

O parcurge repede cu privirea.

Sfinte Agop! Dar de ce sînt oare as-
tăzi așa de scumpe mîncările? In drep-
tul fie-cărui fel: 100, 200, 300, 350!...
Numai in dreptul unuia e 20.

Nea Ghiță se decide:

— Aine porțion dize!...

Chelnerul ia «lista» 'n mină, o su-
cește, o 'nvirtește, apoi se pune pe un
ris teribil.

Și ride, și ride, și ride...

Nea Ghiță, roșiu ca o sfeclă, îi dă zor:

— Was ist das?... Was ist das?...

Dar mizerabilul se ține cu mîinile de
pîntece și ride, și ride...

Nea Ghiță, scos din pepeni, trîntește
ușa și părăsește infamul birt, cu mațele
ghiorînde, decis să se răzbune fără milă,
cu concursul amicului său Palavragescu.

Avocatul era la otel, gata să tragă un
pui de somn după masă.

Nea Ghiță îi povestește, infuriat, dis-
perat, cele întimplate.

Iar Palavragescu ride, ride, ride...

Nea Ghiță rămase incrimenit:

— Bine dom'le avocat și dumneata
'ți bați joc de mine ca țalu ăla! Care
va să zică ești te-am luat ca pretin și
'mneata faci pe Caiafa?... Imi pare rău,
te credeam om de ispravă.

— Da bine, nea Ghiță cum să nu rid?
Știi dumneata ce-ai făcut?

— Ce?

— Uite. Cînd am venit ești de la doc-
tor, unde 'mi isprăvisem treaba, știi,
pardon, udu dumneaei...

— Al coani Luxiți...

— Tocmai... După analiză, fiind-că era
tirziu, m'am dus la birt și-am mîncat...

— Ce-are aface?

— Ei, in grabă ca să viu la otel la
dumneata, am uitat hirtia cu pardon,
analiza udului dumneaei și dumneata ai
crezut că-i lista de bucate...

— Ce spui ???

— Și-ai cerut chelnerului fosfat de ca-
liciu 20 grame!

— Leturghia măsî, nene Palavragescu,
— esclamă bietu nea Ghiță Tahin, — și
ești care cerusem d'ăia dă canci, cum îi
zici dumneata, fiind-că vedeam că-i numai
de 20, adică mai estină... Dracu să'și inchi-
pue că era, pardon, analiza cōnei Luxiți?!

Tarascon.

IA GHICIȚI...

Ia ghiciți voi cum se face
Gardurile de răchiți,
De la deal și pină 'n vale,
Zac trîntite... ia ghiciți...

La rîspintii in deal stă crișma;
Cuviosul popă 'n vale —
Știi de ce, socot, acuma,
Nău rāmas garduri pe cale...

N. N. B.

SMARA REDIVIVA!

D-na Smara a citit o poezie
la congresul didactic.
(Ziarele)

Celebra Smara dispăruse
Și ne'ntrebam că unde fi-va,
Ce face oare, und' se duse?...
Dar iat-o : Smara rediviva !

Unii ziceau că'n Roma este,
Și că Cîrșan ar fi cu diva,—
Idilă tocmă ca'n poveste...
Dar iat-o : Smara rediviva !

Unde-î ea, fala astei nații,
Ce-atîtor le-a mîncat coliva
Și le-a ținut triste orații?...
Dar iat-o : Smara rediviva !

Nu plînge, scumpă Romînie,
Căci Providența—milostiva—
Pe Smara 'ți-a redat-o fie...
Căci iat-o : Smara rediviva !

Șander.

A apărut și se vinde în toată țara cu pre-
țul ridicol de **10 bani**, o ediție populară
a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui
Dom Paladu, precedate de o prefață dato-
rită eminentului critic român Tarascon.

D-nul depositar din provincie al „Zefle-
melei” sunt rugați să comunice printr'o
carte poștală cite volume doresc.

ASIGURAREA CITITORILOR NOȘTRI

Cititorii noștri pot acum să bine-cu-
vinteze ziua cînd a apărut ziarul «Ze-
flemeaua». Grație unei ingenioase com-
binațiuni a eminenței noastre adminis-
trațiuni, soarta cititorilor noștri, în caz
de moarte, este asigurată.

Și iată cum :

Dacă un cititor va muri de ris citind
«Zeflemeaua», bustul său va fi așezat
în marea sală de serbări a ziarului nos-
tru. Pentru această înaltă onoare, fa-
milia defunctului nu va avea de suportat
de cît meschina cheltuială a unui bust
de marmoră sau bronz la talentatul nos-
tru amic sculptorul Späthe ; plus un
modest subsidiu lunar «Zeflemelei» pen-
tru chiria locului ce-i vom acorda în
salonul nostru festiv.

Dacă un cititor—Doamne ferește !—
va muri din cauza unui accident de
drum de fier, administrația noastră se
angajează a plăti diferența de cost a bi-
letului, pe restul distanței ce mai avea
de parcurs victima, dacă nu se întimpla
catastrofa. Pentru a căpăta dreptul la
această despăgubire, trebuie ca ori-ce pa-
sager să poarte în timpul voiajului, în
buzunarul vestei, colecția completă a
«Zeflemelei», precum și volumele: *Strofe
și apostrofe*, *De inimă albastră și Abturi
și Ofuri* ale directorului «Zeflemelei».
Cînd o persoană dorește să se sinu-

cidă și, lipsită de mijloace, voește ca
ziarul «Zeflemeaua» să-î acorde gratuit
revolverul, frînghia și săpunul, otrava
sau toate cele-lalte ustensile, indispen-
sabile ori-cărui menaj care se respectă,
trebuie ca să ne facă cunoscut fatala ho-
tărîre cel puțin cu o lună înainte, în-
soțind acest avis cu plata anticipată a
unui abonament viager reversibil asupra
copiilor pînă la majorat la ziarul nos-
tru. Ziarul «Zeflemeaua» se mai anga-
jează de a anunța la timp atît pe mem-
brii familiei, cît și autoritățile pentru
ca funestul plan al desperatului cititor
să fie împiedicat la timp, ast-fel ca el
să se bucure pînă la adînci bătrînețe de
desfătătoarea lectură a «Zeflemelei».

BURĂH ȘI BERCU

— Scoală Burăh, scoală bre,
Zice Bercu și-î dă ghes ;
Burăh doarme și visează
Tresărind în vis ades'.

— Scoală moi ! în gura mare
Strigă Bercu indignat
Și cu brațele-î vinjoase
Să-l ridice vrea din pat.

Scoală moi ! ce dracu mort
Ești deja de nu te miști ?
Toată lumea s'a sculat
Și găini și rațe, ghiști...

Dară Burăh se afundă
Sub a plapumelor cute,
Căci amicu-î, știe bine,
A venit să se împrumute.

— Scoală moi ! ghișeft nu glumă
Chilăpir, «en gros» și mare !...
«Chilăpir» el cum aude
Vesel sare în picioare.

— Vuus ? ghișeft ? a chichi plan ?
Spune Bercu. Te ascult !...
— N'ai idee, zic și zău
E «ghișeft» atît de mult !...

A murit, ascultă moi,
Un boer... Și haine, tot,
Vinde azi—nouțe, noi...
Doar petele să le scot.

Și nu fii cu supărare,
Am venit ca să te chem
Să 'mprumuți ce-va purale,
Că prietenii doar sintem...

Atunci Burăh, de odată,
Se trînti din nou în pat.
Bercu 'ntr'una iar se roagă
Cu glas dulce, trăgănat.

— Zău, ajută-mă, fii bun !
Am nevoie-așa enorm.
— Cum s'ajut, îi zice Burăh
Nu vezi Bercu, că iu dorm (? !)

Gest.

PEȘTII DE APĂ ȘI DE USCAT

Puțină piscicultură pe ziua de azi.

O deosebire între aceste două spețe
de pești, e că : peștii de apă au *solzi* ;
iar cei de uscat au o *soldă*. Peștii de
apă se caută, de obicei, la cap dacă
nu sunt stricați : pe ai noștri nu i mai
căutăm, căci știm că sunt toți *stricați*.

Peștii de apă se prind cu undița și
vin la carne. Pe cei de uscat îi vezi ori
undi și arunci ochii și vin tot la carne.
Peștii de apă se mai prind cu plasa ;
pe cei de uscat îi găsești în fie-care *plasă*.

Cu prinderea peștilor de apă se ocupă
bărbații ; cu cei de uscat femeile. Iar
pe cei de uscat cînd îi *prind* bărbații,
e rău...

Cei cari vind pești de apă sunt pes-
carii. Peștii de uscat se vind singuri.

Peștii de uscat sunt tot-d'auna *nesă-
rați*. Adese-ori îi auzim spunînd :

— *Îs fript*, mon cher, de m-o prinde...

Casto.

„ZEFLEMEAUA” IN PROVINCIE

Constanța

Indată ce s'a văzut la teșcherea cu diploma
grecească de doctor, savantul Sichimidis a cum-
părat două cămile, și-a încărcat toate trențele,
tot bagajul intelectual și puține merinde și a
plecat în voiaj.

Aceasta nu o făcea numai din punct de vedere
economic ; dar pentru motive ce se vor vedea
indată, ci mai mult ca să peardă timpul, făcînd
pe caravanist, spre a induce lumea în eroare, să-l
creadă la Athena, muncindu-se să și dobîndească
titlul de doctor.

După ce a colîndat tot Orientul, spune chiar
Sichimidys că a sosit pe neașteptatete noaptea în
Constanța, unde a stat ascuns să prepare și să
mediteze la combinația prin care ar da gata exa-
menul de liberă practică, — ce era obligat să de-
pue în fața unui juriu pretențios și ranchiunos.

Înainte de a pleca la București a trimis ca a-
vant-gardă ambele cămile încărcate cu plocioane
să facă recunoașterea la un general doctor, care
se zice c'ar fi tot de origină grec.

Rezultatul fu că Sichimidys se alese cu diploma
de doctor Athenian.

Sichimidys, reîntorcîndu-se ca doctor la Con-
stanța, prima lui grijă a fost să examineze încă
o dată statuia lui Ovidiu, ce i este recunoșcă-
toare și și pleacă capul ori de cite-ori Sichi-
midys bine-voește a i face onoarea de a-i trece pe
dinainte.

Multă atracție are Sichimidys pentru acest loc-
șor din Constanța, acolo și deapănă el nimicurile
cînd prinde cite un gură cască, dispus să-l as-
culte. Și iată cam ce spune el :

Regrete che nu șa gașito un țîșmaro mester
ș'o faca ghetete, țe am șchiceato ego pentru șer-
mano Ovidiu.

Am facuto un nou eșamieno, s'am conștatato
che Ovidiu are guturai, din cauza che pițorele
șunto reți și capo gol. La primul conșult, țe șo
facuto lui Ovidache, am luato și ego parte ama
ca elevo, ș'a ștrecurato o gresala, din cauza che
examinarea o înțeputo de zos in șuș și nu ș'a
vujuto che este deșcoperito la capo.

Aji am reparato gresala colegului s'am salvato, cu stinca si manusele mele, pe Ovidache, te este veselo si bucura chind ma vede. L'am facuto sanatos dupe te i am administato la nas si la gura inzeccii c'un pretipitato de ochi de ciri dijolvat in lapte de musca vaduva.

Acum este complecto restabilito. Pentru sigurancia am luato, lui Ovidache, masura la pitore si l'am comandato la Chefalonia o capula, te sunt avijato che este pornita la drum de seara cu pamporia.

Dupa cite vedeji, in curind vom avea placerea sa vedem pe Ovidiu cu toga si sandale romane, purtind o caciula greceasca. Sichimidys spune: «In timpurile antițe Romani au inmprumutato de la Greji Poejia, Retorica, Filujufia si tote stincele si artele terminate fia, deji acum sutemo liberi sa fațem pe Ovidiu Grecoș la capo, si Romano la pitiore».

Cind se va pune caciula pe capul lui Ovidiu, de sigur care sa aiba loc vr'o solemnitate, daca nu oficiala cel puțin patriotica. Intimplindu-se ceva mai de seamă, va voiu aviza din vreme.

Aghiuță

O veste bună pentru Constantinii:
Talentatul artist al teatrului Național, P. Liciu, luind direcțiunea unei excelente trupe, compusă din artiști ai primei noastre scene, a plecat la Constanța ca să dea o serie de reprezentații. Repertoriul e compus din cele mai vesele comedii, precum: «Cinematograful», «Toma Necredinciosul», «Ginerele d-lui Prefect». «Secretarul general», și «Taman la pont».

Cimpulung

LA JUDECĂTORIE

(Se cîntă pe aria: «a Ménéilmontant».)

I

Dinsul, june de bonton,
Cu mustața 'n tirbușon,
Cel mai pșut funcționar
Financiar;
Uite așa cit e de mic
Cu tribunalul i-amic
Și vorbește 'n ironie
De judecătorie (bis)

II

Dinsa-i la Poșta subreță,
Durdulie și chochetă
Și zimbește-așa de fin
La vecin,
C'a pus foc în pieptul său,
Dacă bate tot mereu
Drumu 'ntre casierie
Și judecătorie (bis)

III

Ea de sus s'a coborit,
Ca să-i ție de urit
Și s'aline dorul lui
Micului;
El a pofțit-o la ceaui
Și 'n odaia lui de craiu
I-a ținut o pledoarie
De judecătorie (bis)

IV

Dar curind, cind osteni:
Bietul om a adormit,
Ea luă ca suvenir
Un peșchir,
Și-o cuvertură...
Candida, fecioară pură,
De-unde vreți ca ea să știe
De judecătorie? (bis)

V

Cită dragoste nebună,
Ce jurăminte la lună
Și ce caldă poesie,
Frenesie!
Fuse primul lui amor—
Inșă vai, idila lor
Nu sfinși la primărie:
La judecătorie (bis).

Cinel.

Giurgiu

Din minaret un clopot vechiu răsuna
Și Dunărea se sbate prin canale,
Cind gomoșii toți se pornesc în valuri
Dindu-și rendez-vous în «Centru*») la lună.

Cu drag și amintesc flirturi de la baluri,
Cind cîrduri de brune într'una se adună
Cîripind încet cu glasuri de strună,
Și 'n fine fugind cu barca de maluri

Se pierd prin alee cu vr'un Cupidon
Și dragostea începe de foc prin boschete,
Căci dispar mereu cavaleri și fete.

Doar eu mai sceptic stau să mă desfet
Un țigan ce-i zice un cînt de saloan,
Comandat d'un searbăd și stingher craidon...
Gest.

Slatina

Tolănit pe-o bancă ruptă și cu indexul la frunte
Intre dinți e-o specială ce pe toțiar vrea să 'nfrunte,
Privesc zarea aurie, printre fumuri albaștrui,
Care dă impuls visărel ce-mi ordonă să 'nhaț pana,
Să slăvesc în ditirambii—cum ebreii slăveau mana, —
Niște tipî ce privesc lacomi antipoduri durului.

Văd gomoși ce rid într'una făcînd spirite banale,
Fredonînd pe la 'ntineric: Kiriac n'are parole,
Alții însă mai erotici, cită valsul lui Mișmași,
— Fructul dragostei nebune inspirat pe sub balcoane—
Acel tip faimos la baluri și ridicul prin salaane,
Care tot își mai indreaptă spre terase ai săi pași...

Curtazanî de prima mină ce-amețesc bietele fete
Dindu-și ifose mărețe, se bazează p'a lor pleț,
Indrugînd verzi și uscate cu aer de grandomanî
Și ce spun tot ei aprobă, făcînd haz mefistofelic,
Iar dacă din intimplare au zărit vr'un tip angelic,
Fac aluși nesărate cu tupeu de don Juanî.

Adunați din patru unghiuri par'e-ar fi prinși cu arcușu
Se consătuiesc într'una tot făcîndu-și mereu planul,
Cum ar face ca să cadă în grația vre-unei dudui,
Căci, de, se pretind cu carte și-s băeți chipeși din fire,
Dar își pierd ori-ce ilușil cînd sunt luați c'un plan subțire
De vre-o divă ea le spune: să vă puneți poșta'n cot...

Ora merge 'n pas gimnastic și grădina-i arbiplină,
Musica începe marșul, fetele toate suspină,
Cîrduri-cîrduri trec mereu, și 'n privirea lor cea dulce
Eu le-admir săgălnicia și surisul lor de nimfe.
Prosternat de frumusețe mai contemplan aceste silfe,
Care trec ușoare 'n grabă pe la cuiburi să se culce...
Gest.

*) Grădina publică.

Râmnicu-Vâlcea

DIVERSE

Zorile cînd se revarsă toți bătrînii ies pe piață,
Gîrboviți, nițați de vremuri, toțiși lacomi de viață:
Brătășescu, Boșeneanu, Goleșcovici, Moș Tecescu,
Plaivasovici, Temelia și felcerul Suculescu,
Fac politică la mese. Vre-o cafea sau vro-o dulceață,
Nu consumă; de nu credeți, Eremia stă de față,
El care le dă chibrituri, apă rece de isvor,
Care face tot ce poate pentru gustul dumnealor.
Intrebați-l, ascultați-l și apoi vă veți convinge,
Că sârmanul are dreptul către lume cînd se plînge.

Cum steteau la sînt bătrînii discutînd cu voce tare,
Lixandru băiatul popi chiar în fața lor apare.
Dînd cu ochii de Moș Teacă, cu o neînțeleasă grabă,
Se apropie de dînsul și rîzînd ast-fel 'l întreabă:
«Ce-i asta nene Filipe? Ce-l bastonu-acea gros?
Ce să fie?! Ia pe dracu! merge-afacerea pe dos!
Mă tem că Costică Mîlii prea frumos ne păcălesce
Și-l voiu face să 'nțeleagă că Moș Teacă nu glumește.

Trist și abătut sosește al primăriei contabil,
Il cunoașteți: baron Nicu băiat fercheș și amabil,
Care unul actor dat-a vre-o șeasă sute lei
Și d'atuncea bietul tinăr a rămas c'un obicei:
Chiar mergînd visează astă-zî pe Emil cel blestemat.
Mai bine la Prahoveanu acești bani-iar fi plasat!

Timpul însă zboară lute, se făcuse ceasul zece,
Cei-ce se aflau pe piață toți se pregăteau să plece.
Hop și Chiriac, sosește probabil de la zăvoi.

— Ia spune, Iancule dragă, cînd ai să pleci de la noi?
Il întreabă cetățenii. El supărat le răspunde:

— Știu! V'ați pletisit cu mine! Necazul apoi și-ascunde
Și le spune: Dimineață voiu pleca direct Ploesti.

— Voiaj bun, îi strigă dînsii, poate te mai răcoresți!
— Ce răcoare, zise Iancu! Nu știți că m'au aranjat?

Șeasă luni de azi incolo sunt din slujbă suspendat!
Și ceva mai mult, din Rîmnic aiorea m'au transferat!

Bravo! prea frumos te lauzi! Ți-au plătit ce-ai meritat.
Inșă trebuie să afli că pedepsele sunt sînte,

Pe elevi sau chiar pe dascăli îi face oameni cunînți!

Axinte

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvintare de d. Nerva Hodos.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, estinată cu care domni editorii ai scrierilor noastre fruntași nu ne-au obișnuit pînă acum.

A apărut volumul:

SPRE INFINIT

Versuri de d-șoara Maria Popescu

Il recomandăm calduros cititorilor.

Domni abonați cari și-au schimbat domiciliul sunt rugați să ne comunice printr'o carte poștală noua d-lor adresă pentru a le putea expedia ziarul.

In editura librăriei I. Dumitrescu din Tecuci, au apărut cărți poștale ilustrate colorate, cu pozițiunile cele mai pitorești din România.

☞Seria de 35 bucăți costă numai 4 lei, expediate franco.

Indemnăm pe amatori să-și îmbogățescă colecțiunile lor cu aceste admirabile cărți poștale.

ADRESE DE AVOCAȚI

G. G. Stroescu, Aureliu 24
 N. I. Flămînda, Polonă 1
 V. Grigorescu, Bul. Elisabeta 4
 Amedeu Lăzărescu, Sf. Spiridon 8
 C. Cernescu, str. Tudor-Vladimirescu 1
 Moscuna, Luterană 27
 Em. Pantazi, Olari 2
 Florescu, Calea Victoriei 232
 Moșoiu, Calea Plevnei 87
 Sipsomo, Dionisie 27
 P. Stroescu, Corbu 9, Isvor
 Stănescu, Armenească 9
 Dobrescu, Mihaiu-Vodă 71
 Diamandescu, Sevastopol 3
 Ceruleanu, Calea Moșilor 201
 Vladico, Mercur 40

Dragomirescu, Calea Rahovei, 5
 Mih. Valerian, Belvedere 3
 Leoveanu, Calea Grivitei 135
 Colceag, Calea Plevnei 84
 Theodor Seimeanu, Colței 8
 M. G. Petrescu, Riureanu 2
 Nicolae Popovici, strada Tudor-Vladimirescu, No 15.

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat
 ADVOCAT
 Str. Tudor Vladimirescu, 15
 BUCURESCI

MIRCEA G. PETRESCU
 FOST MAGISTRAT, AVOCAT
 S'a mutat în Str. Riureanu, 2
 (Lângă Palatele Justiției și al Poștelor)
 CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.
 BUCURESCI

MUȘTAR DIAFAN
 și cu MUȘTULET
 DIN FABRICA DE LA FILARET
STAICOVICI
 De vânzare la toate magazinele principale
 DEPOSITUL GENERAL
 Depoul de conserve: STAICOVICI
 STR. REGALĂ, 11 bis.

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
 PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

A.

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —

Se găsește în permanență:

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**
 Cea mai bună **ȘUNCA de Praga**
ROMURI Originale de Brem
UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
VINURI de MASA și de DESSERT
 Deposit de **CEAI POPPOFF**
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabricii de
SAMPANIE cu pretul fabricilor.
 BOGAT ASORTIMENT DE CAMELE RUSEȘTI

A apărut volumul:
AHTURI și OFURI
 Poezii glumețe de
GEORGE RANETTI
 cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.
 Prețul 1 Leu și 50 bani
 În București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

PENTRU SEZONUL BĂILOR
 este de recomandat
VINUL „ȘTIRBEY”
 SE EXPEDIAZA LA CERERE
 în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs
 a se cere PREȚUL CURENT la
ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR
 de pe proprietățile
PRINCIPELUI BARBU ȘTIRBEY
 BUCURESCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCURESCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA COOPERATIVA
 — PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.